

لیونی زړه

لیونی زیره

سرحد الله نوری

۲۰۲۴ کال

ليونى زړه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د کتاب پېژندنه!

نوم : ليوڼى زړه

ليکوال : سرحد الله نورى

ډيزاين : تميم امرخيل

د ليکوال شمېره: 0789446564

د امرخيل شمېره: +15852980839

چينل لينک :

<https://whatsapp.com/channel/0029VaWOd6GJENyAvNCKmF0K>

که تاسو هم غواړي چې خپل کتابونه مو ډيزاين کړي او يا يې هم (پي ډي ايف) ته واړوي
نو له موږ سره په لاندې وټساپ نمبر اړيکه ونيسي

+15852890839

Tamim Amarkhil

بيدون له نشرولو يې ټول حقوق له ليکوال سره خوندي دي

زه ډېر شوخ هلک وم په کورنۍ کې تر ما بل شوخ هلک نه وه
کله کله به مې د خپلې شوخي له لاسه مور وهلم هم خو دا چې زه له وهلو سره اوس عادت
وم ژړل به مې هم نه

دا مهال تازه د شپږو کالو وم له خپل پلار جان سره به کله کله دوکان ته تللم موږ خپل
ځانته یو دوکان درلوده نو زه به چې کله کور کې زړه تنگی شومه نو له خپل
پلار جان سره به دوکان ته تللم

کله کله به چې د دوکان کې وم او د مکتب متعلمین به مې لیدل نو زما به هم
مکتب ته شوق کېدلو ډېر وخت به مې پلار ته ویل چې ما هم مکتب کې شامل کړي
خو هغه به ډېر وخت راته ویل زوی جانه لا تر اوسه وړکي یې چې د اووه کالو شوي
بیا به دي مکتب کې شامل کړم

زما به هم ډېره تلوسه وه چې کله به د اووه کالو کیږم او پلار به مې مکتب کې شاملوي
خو بڼه وه زما د ډېر ټینګار سره سره په همدې د شپږ کالو عمر کې پلار جان د مکتب
شاملولو ته بوتلم

له پلار جان سره مې لارم د مکتب خواته ډېر خوشحاله وم ځکه چې زما د کاکا

زامن هم مکتب کې ول او زه هم شامیدلیم
ډېرو فکرونو کې وم چې څنگه به مې بکسه شاته اچولې وي څنگه به مې قلم او کتاچه
وي

بلاخره په همدې فکرونو کې مکتب ته ورسیدو
ایداري د مکتب ته لاړو خو بد بختانه چې نه مدیر وه په مکتب کې او نه هم سر معلم
په زړه کې مې ویل لکه چې کار مې ونشو شاید اوس هم ډېر وخت ونیسي
خو بڼه وه دا وخت د مکتب ملازیم راغلو هغه مې پلار سره ستړي مښي وکړه
بيا يي وويل وروره چا سره مو کار وه؟

پلار مې وويل زوی مې مکتب کې شاملومه سر معلم او مدیر به کله راشي؟
ملازیم وويل راځې تاسو دلته کيني اوس به مدیر صاحب او سر معلم صاحب راشي
پلار مې وويل سمه ده ورور جانه

موږ هم لاړو د ایداري مخ ته په چوکيو باندي کیناستو نیم ساعت انتظار هم سخت وي
مگر مجبوره وو چې نیم ساعت مو انتظار کړی وه
یاره دا د دولتي ایدارو کسان هم دومره ناوخته راځي چې مکوه پوښتنه

خو ښه وه سر معلم او مدير صاحب دوي به په پنځه ديرش دقيقو يا هم څلويښته دقيقو
کې مکتب ته راورسیدل

سر معلم راغلو زما له پلار سره يي روغېر وکړو
ما هم سلام واچولو السلام عليكم ورحمة الله برکاتو
سر معلم وويل عليكم سلام بيا يي وويل ماشاء الله ډېر جرأت ناک هلک خو ده
پلار مي وويل وله څه ووايم خو ډېر شوخ ده ټول کور ته يي اور اچولی ده
سر معلم صاحب وويل وله په هر کور کې يو نيم شوخ پیدا کيږي
پلار مي وويل هو وله

بيا سر معلم صاحب وويل چې خیرت وي څنگه مو زموږ خواته راپېښه کړه؟
پلار مي وويل وله سر معلم صاحب زوي مي مکتب کې شاملومه
سر معلم صاحب زما پلار جان ته وويل زوي مو د څو کالو ده ؟
پلار جان مي وويل سر معلم صاحب د شپږو کالو ده
سر معلم وويل موږ خو له اووه کالو کم عمر ماشومان نه نيسو
پلار مي وويل سر معلم صاحب پوهيږم خو زوی مي د مکتب ډېر شوقي ده وايي چې ما

هم په مکتب کې شامل کړه ډېر له زده کړو سره شوق او علاقه لري
هیله کوم زما زوی په مکتب کې یې شامل کړي نغوړم چې د زوی مې هیلي او ارمانونه
مړه شي

په سلو امیدونو دلته راغلی ده

سر معلم صاحب ځان سره سر وخوړولو بیا یې وویل سمه ده دا چې ستاسو زوی یو
جرات ناک هلک ده او د درس شوق لري موږ به یې مکتب کې شامل کړو
پلار مې ډېر خوشحاله شو او له سر معلم څخه یې مننه هم وکړه

سر معلم راته وویل نوم دې څه ده

ورته مې وویل سر معلم صاحب عمر مې نوم ده

هغه وویل سمه عمره زویه اوس دي مکتب کې هم شاملومه

ما ورته وویل خیر ویسي سر معلم صاحب

شکر تېس وه په مکتب کې یې هم پخیر سره شامل کړم بیا سر معلم وویل عمره زویه سبا ته
راشه خپل کتابونه دي هم واخله او یوه بکسه هم درکوو نور به خپل درسونه بڼه په شوق
سره وایي

ما وویل سمه ده سر معلم صاحب

مور له سر معلم صاحب خڅه مننه وکړه نور راغلو د خپل دوکان په طرف
پورته مي هم وويل مور دوکان درلوده زمور دوکان د لغمان ولايت په مرکز کې وه چې مور
به پکې خوراکه شيان خرڅول
ټوله ورځ له خپل پلار جان سره په دوکان کې وم ماښام طرف مي مشر ورور راغلو پلار
جان ته مي يي وويل پلار جانۀ ناوخته نده دوکان نه بندوو؟
پلار جان مي وويل زويه بند به يي کړو بيا يي وويل تاسو دوکان بند کړي زه به لاړ شم
مسجد ته دلمانځه وخت ده
ورور مي وويل سمه ده ځه لاړ شه لمانځه ته مور دوکان بندوو
مور هم دوکان بند کړو لاړو خپل کور ته مور جاني ته مي وويل مور جاني پلار جان مي زه
نن مکتب کې شامل کړم
مور جانۀ مي هم ډېر خوشحاله شوه ويل يي افرين پچيه درس وايه کوشش کوه چې ځير سره
صنف کې اول نمبر شي بيا درته يو لوکس بايسکل هم اخلم
ما وويل سمه ده مور جاني ځير سره زه به د صنف اول نمبر کس کيړم
مور جاني مي وويل افرين زويه
شپي له ډوډۍ خوړلو وروسته مي مور جاني راته وويل عمره زويه؟

ما وويل ها څه دي مور جاني؟

هغي وويل پاڅه بچيه نور بیده شه چې سبا سهار به وخته مکتب ته ځي بيا به نشي راوينیدلی

ما وويل سمه ده مور جاني لارم بیده شولم ټوله شپه کې څو ځله راوينس شومه چې اوس هسي نه د مکتب ناوخته شوي وي

خو چې کله به مي بيرون ته وکتل نو توره شپه به وه بيرته به بیده شومه

اخر هم سهار مهال مور جاني وويل پاڅه عمره بچيه لمونځ او اودس وکړه چې ناوخته نشي بيا به مکتب ته هم روان يي

ما وويل سمه ده مور جاني لارم اودس او لمونځ مي وکړو بيرته راغلم خپلي بستري ته ننوتلم خوب خو راته نه راتللو په خپله بستره کې پريوتلم چې يو وخت مور غږ وکړو عمره وينس يي؟

ما وويل هو مور جاني وينس يم څه دي ويل؟

هغي وويل راشه زويه چاي دي وخوره چې بيا د مکتب ناوخته نشي

ما هم وويل سمه ده مور جاني درغلم لارم چاي خوړلو ته له هغه وروسته مي مور راته پاک

کالي واغوستل ویل یې لار شه نور مکتب ته چې ناوخته نشي
ما هم زڼد ونکړو لارم د مکتب په طرف سیده د ایداري په طرف لارم
سر معلم سره مې سلام علیک کړو له هغه وروسته سر معلم راته کتابونه او بکسه راوړل
بیا یې بوتللم خپل صنف ته
زما صنف اول جیم وه

په اول صنف کې مې ډېر کوشش کاوه خو نمبر مې لږ شاته وه همداسې دوهم او دریم ټولګي
هم تیر شول وخت دومره ژر ژر منډې وهلي چې مکوه پوښتنه
زه بلاخره څلورم ټولګي ته لارم څلورم ټولګي څخه بیا تر شپږم ټولګي اول نمبر زما وه
پلار جان راسره په درسونو کې ډېر کوشش کاوه او تشویق کولم به یې هم ډېر
دا وخت موږ د ماسپښین یوه نیمه بجه به مکتب ته تللو او مازدیګر به رخصت کېدلو
شپږم صنف هم دومره په منډه خلاص شو چې مکوه پوښتنه
اووم صنف ته چې لارم نور هم تکره شوی وم اووم ټولګي کې هم اول نمبر زما وه
زما د انګیسي مضمون سره ډېره مینه او اعلاقه وه

یوه ورځ مې پلار جان ته وویل چې پلار جانته ورځ تر بلې مې درسونه سخت کیږي زه

غواړم چې د درسونو تر څنګ کورس هم شروع کړم
پلار جان مې وويل سمه ده زويه شروع يې کړه خو کوم کورس غواړي شروع کړي ؟
ما وويل پلار جانۀ د انگليسي صنف شروع کومه خو لا معلوم نده چې کوم کورس شروع
کړم
مګر صنفیان مې کورسونه وايي له هغو به پوښتنه وکړم چې کوم کورس ښه ده هغه به
شروع کړم
پلار جان مې وويل سمه ده زويه له هغو پوښتنه وکړه چې هر کورس بهتره وه هغه شروع
کړه
ما وويل سمه ده پلار جانۀ
سبا ورځ چې مکتب ته لاړم نو له ډېرو صنفیانو مې پوښتنه وکړه ځينو ويل موږ کورس نه
وايو او ځينو هم ريشخند وهلو
اخر هم لاړم له بلال جان څخه مې مشوره واخيسته هغه ويل راشه زموږ کورس ته ډېر
ښه درسونه يې هم دي او ډېر ښه استادان يې هم دي
ما ورته وويل سمه ده بلال جانۀ خو ودې نه ويل چې کله درشم ؟
هغه وويل کله غواړي شروع يې کړي ؟

ما ورته وويل بلال جانہ کوري چې درسونه ورځ تر بلي سخته کيدونکي دي
نو غواړم همدا نن سبا ورځ يي شروع کړم
هغه وويل سمه ده نن ورځ په دوه بجو راشه زه به درسره همکاري وکړم لاړ به شو ته به هم
نوي صنف شروع کړي
ما وويل سمه ده مننه بلال جانہ چې ما سره دومره زحمت باسي
هغه وويل دا څه وايي عمره هيڅ خبره نده زه دي تل خدمت کې يم
مننه مي وکړه نور دا چې د رخصتي وخت وه لاړو کور ته
زه لاړم د دوکان خواته پلار سره مي خبره شريکه کړه ورته مي وويل پلار جانہ دغسي
کيسه ده او غواړم د بلال دوي کورس کې زه هم درسونه ووايم
پلار مي وويل سمه ده زويه پخیر سره يي ووايي
ما هم وويل مننه پلار جانہ
د ماسنبن دوه بجي وي چې لاړم د کورس په طرف او له خپل پلار جان څخه مي
رخصت واخيست
کله چې کورس ته ورسيدم نو بلال جان هم راته د کورس غاړه کې ولاړ وه

روغږ مو سره وکړو

بيا يي راته ويل راځه څو داخل ته له ايداري د کورس سره به هم خبري وکړو

ما وويل هو ياره څه چې څو ناوخته نشي

لاړو د کورس ايداري ته

ايداره کې مو استادانو ته سلام واچولو له سلام وروسته بلال مدير ته معرفي کړم
ورته يي وويل دا زما ملگري او د مکتب صنفی مي عمر جان ده غواړي دلته انگليسي
ووايي

مدير اول وويل عمره پخیر سره راغلي

ما وويل مننه

بيا يي وويل عمره تا له دي مخکي کوم بل چيرۀ د انگليسي ژبه ويلي ده؟

ما وويل نه مدير صاحب همدا مي اولين ځای ده چې انگليسي پکي شروع کومه

هغه وويل سمه ده يو کتاب يي راکړو وي ويل دا مطالعه کړه

ما هم په بنده او ماته انگليسي باندي وويل

بيا مدير وويل ته به د بگراون كتاب شروع كړي ايا تاسو كولى شي د سهار په شپږ بجو او دیرش دقیقو کې راشي؟

ما ورته وويل مدير صاحب داسي كوم بل صنف نشته چې د ماسنښن په دوه بجو باندې شروع شي ځكه زه او بلال به يو ځای راځو

هغه وويل نه په دې وخت کې خو كوم نوي کلاس نلرو همدا يو صنف ده چې نوي سبا ورځ شروع کيږي

بيا يې وويل بلال خو جيگو کتابونو کې ده او ته خو نوي انگليسي شروع کوي نو چې هر کله تا هم دا ټيټ کتابونه خلاص کړل نو بيا به ته هم له بلال سره يو ځای راځي ما وويل سمه ده مدير صاحب سبا سهار به په شپږ نيمو بجو راشم

هغه وويل سمه ده خو ځان سره يو نيم سل افغاني راپه د کورس فيس چې کتابونه او چپټرونه هم درته درکړو

ما وويل سمه ده مدير صاحب

کله چې کور ته لاړم نو مور ته مې وويل مور جاني سبا سهار مې وخته وينس کړه چې په شپږ بجو او دیرش دقو باندې کورس کې نوي صنف شروع کيږي بايد ورشم

مور مې ويل سمه ده بچيه بې غمه اوسه

زه هم نور دا چې نن ورځ ډېر ستړى وم لاړم بیده شولم سبا سهار په پینځو بجو او دیرشو
دقیقو مور راوینس کړم ویل یې پاڅه لمونځ او اودس وکړه چې بیا به کورس ته ځې او
ناوخته به وي

زه هم ډېر په سختي سره له خوبه راوینس شومه اودس او لمونځ مې وکړو چای مې هم
وخورلو

چې کله شپږ بجې او لس دقیقې شوي نو ما هم له کور څخه حرکت وکړو
په لاره روان وم ځان سره مې ویل څومره وخت ده دومره وخته به څوک کورس ته نه ځې
خو چې کله پاڅه سرک ته ورسیدلم نو گورم چې خلک او انجونې کورسونو ته روان
دي

پوخ سرک به زموږ له کور څخه د درې دقو په اندازه لري وي
چې لږ وړاندې لاړم گورم له یو کور څخه دوه انجونې راووتلې ژر مې سر ښکته واچولو او
خپله لاره مې غوره کړه

زما له انجونو څخه ډېر شرم کېده

په دې وخت کې مې ساعت ته وکتل ناوخته وه قدمونه مې تیز کړل

چې له هغو انجونو څخه یوې یې غږ وکړو اې وروره

ما نه کتل ځکه زما د انجونو څخه ډېر شرم کېده
هغې بلي انجيلي ورته وويل څه پرې کوي پرېږده يې کون به يې
بيا يې زما د خور نوم واخيست هي د وروره
ما هم شاته وکتل ورته مي وويل څه دي ؟
هغې وويل لږ بريک خو نيسه دومره هم يې کشه مه ځه چيرته ټکر ونکړي
ما ورته وويل نه انشاء الله نه به کيږي
هغې وويل سمه ده د ځواني جوش دي ده هر څه کولى شي
ما ورته وويل امر کوه څه خدمت وکړم ؟ چې کورس ته ځم او د کورس ناوخته ده
هغې وويل او هو هو څومره درس خوان هلک يې بيا يې وويل څو بجي دي ؟
ما ورته وويل شپږ بجي او دوه ويشت دقيقې دي
دا بله جيلي چې ورسره وه دي نو نام خدا بنی غټي سترگي درلودلي هغه د چا خبره شرابي
سترگې تک سپين مخ لکه شودي
هغې دي بلي ملگري ته يې وويل ژر ژر ځه چې ناوخته کيږي
ډېر په سخته مي پوښتنه ورڅخه وکړه ته زما خور څه پيژني ؟

هغې صرف دومره وويل مدرسه کې مې صنفې ده نور هغوي هم لارل
ما هم خپل قدمونه تيز کړل چې کورس ته ورسيدلم سيده د ايداري په طرف لارم
مدیر صاحب سره مې سلام کلام وکړو هغه هم ثبت نام راته وکړو د ثبت نام ورځه يي
راکړه

ما پوښتنه وکړه مدیر صاحب زما کوم صنف شو؟
مدیر صاحب یو هلک ته وويل او هلکه راشه دا د استاد نجيب الله الکوزي صنف ته
بوځه

هغه هلک هم وويل سمه ده نور هغه مخکې او زه ورپسې شومه
چې کله صنف ته ورسيدو نو هلک راته وويل دا دي صنف ده
کله چې صنف ته ننوتلم گورم صنف کې انجونې او هلکان گډ ناست دي بيرته ووتلم
شانه بيرته استاد راپسې راغلو ويل يي هلکه دلته څه کوي ؟

ما ورته وويل استاده دلته مدیر صاحب ستاسو صنف ده راوليرلم
استاد وويل راځه مهرباني وکړه صنف ته لارم استاد وويل راځه کينه
ځينو هلکانو راته ځای نه راگولو ويل به يي دلته زموږ د ملگرو ځای ده

له دريم قطاره يوه هلک غږ وکړو ورور جان راځه دلته کين
زه هم ور روان شوم د هغه څنگ کې کيناستم
واقعيت کې هم استاد نجيب الله ډېر ښه درس ورکولو چې کله اووه بجي او لس دقيقې
شوي استاد راته وويل هلکه پاڅه ځان دي معرفي کړه
ما هم ښه په جرأت سره ځان معرفي کړو
بيا استاد وويل افرين کينه او مننه
زه هم بيرته کيناستم زمور صنف به په اووه بجو او ديرشو دقيقو سره خلاصيده
اووه نيمو ته لا ډېر کم وخت پاتي وه چې استاد وويل د نن ورځې د لغاتونو سپيل به سبا
ته زده کوي چې پوښتنه کومه
مور ټولو په يو وار سره وويل سمه ده استاد جان
بيا استاد وويل اول به انجونې ځې بيا به هلکان وځې
مور هم ودریدلو چې کله ټولي انجونې ووتلي وروسته مور ووتلو
زه هم لارم دوکان ته چاي او ډوډۍ مي وخوړل نور مي پلار ته وويل پلار جان زه ځم
مکتب ته

هغه وويل سمه ده پچيه لار شه خو گوره درسونو کې دي ډېر کوشش کوه
ما وويل کوشش خو کومه گوره پلار جانې نه وينې له څلورم نه تر اوسه پوري اول نمبر زما
ده چا ورنه نده نيولي
پلار مي اول لږ مسکى شو وي خندل بيا يي وويل الله ج دي تل کامياب لره زويه
ما هم اول امين وويل بيا مي وويل مننه پلار جانې
نور نو د مکتب په طرف روان شومه چې کله صنف ته ورسيدم نو گورم دومره څوک
ندي راغلي خو بيا هم بڼه وه لارم خپل ځای کې کيناستلم
لږ وروسته بلال هم راغلو له روغبر وروسته يي وويل څنگه وه درس دي؟
ما وويل ياره بخى خوندور درس وه
بلال هم درس ته ډېر تشويق کړلم
د مکتب له درسه لارم کور ته ځکه نن ورځ درس ډېر وه چې کور ته لارم له سلام اچولو
وروسته مي خور ته وويل خور جانو تاسو ډوډۍ خوړلي ده؟
هغې وويل هو موږ خو خوړلي ده مگر تاته به يي اوس راوړم له لږ زند وروسته مي خور
جاني ډوډۍ راوړه
ډوډۍ مي بڼه په شوق سره وخوړله له ډوډۍ خوړلو وروسته لارم خپل کتابونه مي

راخيستل خپل درس ويلو ته کيناستم يو يا يو نيم ساعت به مي درس ويلې وه چې مور مي راغله ويل بي هلکه پاڅه لمونځ او اودس وکړه

زه هم پاڅيدم لارم مسجد ته لمونځ او اودس مي وکړو بيرته کورته راغلم بيا هم خپلو درسونو ته کيناستم درس مي تر مازديکړه پوري مي خپل د نن ورځې ټول درس خلاص کړو

له درس وروسته لارم د مازديکړ لمونځ مي وکړو له لمانځه وروسته بيرون ته ووتلم

گورم د کور مخکي هلکانو د کرکچاه لوبه کوله دغه لوبه زمور په کلي کې يوه دوديزه لوبه ده چې د ويالي له غاړې به يو خواته او بل خواته خيز اچوي خو هلکان به له ويالي خيز اچوي او يو هلک به هغوي کير کوي چې هر څوک کير شول هغه به نور کسان کير کوي

چې مور به دا لوبه زمور د کور مخکي په وياله کې کوله

زه هم ورغلم خپل ملگري يعقوب ته مي وويل يعقوبه زه هم لوبه کومه

هغه وويل راځه کنه دا دومره وخت چيره ورک يي؟ هيڅ کلي کې نښکاريږي؟

ما وويل ياره بس څه وکړو مور يو درسونه دي او دوکانداري ته نور هيڅ کار هم نشته

هغه وويل خير راځه اوس نو مصروفيت دي ډېر ده څه ووايو تاته

زه هم لويي کولو ته ورغلم تر ماښامه پوري مو ښه ځانونه پکې ستړي کړل د ماښام له لمانځه وروسته بيرته کور ته لاړم

ماښام چې کله کورته لاړم کورم مور مي سخته راته غوسه وه ويل يي چيره ورک وي؟

ما ورته وويل مور جاني بيرون مي له هلکانو سره لوبه کوله

هغي وويل ښه نو دا پيسي دي اوبه ويسي د تجار زوي يي پلار گټلی ته اسانه ده

ما وويل نه مور تر مازديکر ناوخته مي درس وويل وروسته له هغه ووتلم

مور مي وويل سمه ده زويه

د شپي له ډوډۍ خوړلو وروسته مي لږ څه درس ځان سره تکرار کړو نور لاړم د خوب کولو لپاره خپل د خوب کوټي ته

خوب چيرته وه د نن ورځي جيلي مي سترگو سترگو ته کېدله په زړه کې مي يو ډول احساس کاوه چې دا ولي دومره را په زړه ده

خو بيا هم يو وخت بیده شوي وم

سهار مور غږ وکړو عمره بچیه پاڅه لمونځ وکړه چې ناوخته ده بيا به کورس ته هم ځي

زه هم پاڅيدم لمونځ مي وکړو لږ مي قرآن ځان سره تلاوت کړو نور مي په منډه منډه چاي

وڅښلو دا ځل پوره په شپږو بجو باندي د کورس په طرف روان شوم
ما ويل که هغه د پرون جيلي نن هم ووينم خو تر کورسه پوري مي هيڅ هغه جيلي ونه
ليدله

يوه هيله مي په زړه کې نن مړه شوه ځکه د چا لپاره چې له کوره وتلي وم چې وي وينم
هغه مي ونه ليدله

په همدې فکرونو کې صنف ته ننوتلم کورم احمد او محمد دواړه راغلي دي
لارم زه هم د هغوي ځواته کيناستم محمد رانه پوښتنه وکړه عمره څنګه درس دي ياد کړی
ده؟

ما وويل هو ښه سم مي ياد کړي دي
هغه وويل ښه مقصد چې ياد کړي دي وي ځکه چې استاد پوښتنه هم کوي او وهل هم
کوي

ما وويل انشاء الله چې نه به غلط کيرم
موږ لا خبري نه وي خلاصي کړي چې استاد رانوتلو له ټولو څخه يي پوښتنه وکړه
چې کله زما نوبت شو نو وي ويل عمره راشه د تختي سر ته

زه هم ور روان شوم چې کله د تختي سر ته ورسيدم نو استاد يو خو انگريزي لغاتونه
وويل ما هم وليکل

بيا يي وويل د لغاتونو معنې هم وليکه
ما ورته معنې هم وليکله

استاد راته وويل افرين عمره ډېر دي بڼه ياد کړي دي

ما هم مننه وکړه نور راغلم خپل ځای ته کيناستم استاد بيا درس شروع کړو

تر پرونه مو نن يو څه درس سخت وه خو خوندور هم وه اخر کې يو ځل بيا استاد کورنۍ
دنده راکړه او بيا يي د پرون په شاتي وويل اول دي انجونې ووځې بيا هلکان

موږ هم همداسې وکړل اول انجونې ووتلي بيا هلکان ووتلو له کورس څخه ډايرک لارم د
دوکان په طرف باندي

دوکان کې مي ډوډۍ وخوړه بيا لارم په طرف د مکتب د پرون ورځ نن هم تکرار شوه

له مکتب وروسته هم همداسې وه خو نن ورځ مي کور کې لږ ډېر درس وويلو

ځکه ورځ تر بلې درس سخته کېدلو نو بڼه دا وه چې ما هم بايد زحمت ويستلی وه

نن ورځ بيا هم بيرون ته ووتلم کورم نن ورځ له يعقوب دوي سره انجونې هم لوبه کوي

چې لږ وړاندي لارم کورم هماغه د تیري ورځي انجونې هم وي ډېر حیران شوم
په زړه کې مې په حیرانتیا سره وویل واه واه دا کوره دا د حورو کلیواله هم دلته راغلي ده
زړه مې ډېر توپونه وهل چې زه هم ژر لویي ته ورودانگم
يعقوب ته مې وویل زه هم لوبه کومه
هغه نن نه پوهیږم کوم غرور اخستی وه ویل نه یاره تا پکې نه منو هم دوکه بازي کوي او هم
غالي
ما وویل یاره نه یې کومه خو ومو نیسه
هغه وویل مړه کنه وایم نه دي نیسم بیا دي نه نیسم
زه هم بیرته د کور په طرف روان شومه ځکه ځای راته خوند رانکړو
چې هغې ښایسته جیلي یعقوب ته وویل خو ويی نیسه بل ځل دوکه نکوي
يعقوب هم وویل راځه او هلکه چې اوس دي ضمانت وشو
زه هم ورغلم له ډلي سره یو ځای شومه ښه په خوند سره مو لوبه وکړه
یاره کوم ځای کې چې یار وي لکه په هغه ځای کې چې پاچاهي وي سخت خوند یې
وکړو

او هغې جيلې هم په دې کم عمر سره زما زړه له سينې څخه وړې وه سخته خوندوره لوبه يې کوله خو ځله يې زه کير کړم

اخر هغې بلې جيلې دى بنايسته جيلې ته وويل هي نېها راځه چې څو کور ته ناوخته ده هغې هم ورته وويل سمه ده ځه چې څو

ما هم تر بڼه ډېرو په نېها پسي وکتل اخ څه خوندور نوم وه نېها

څومره په خوند يې قدمونه ايښودل څومره مې زړه کې ارمانونه پيدا شول

چې کله نېها دوي لارل نو له يعقوب څخه مې پوښتنه وکړه هلکه دا څوک ول او له کومه دې پيدا کړي دي؟

هغه وويل دا يوه يې مريم ده او دا بله هم نېها ده

ما وويل دوي دلته څه کوي؟ د دوي کور خو پاس کلي کې ده

هغه وويل د نېها دوي کور پاس کلي کې ده او مريم چې ده هغه بيا همدلته کې اوسي زموږ له کور څخه يې يو ښځه کوره لري کور ده

ما وويل ځي نېها دلته څه کوي د هغوي کور خو پاس کلي کې ده

يعقوب وويل هغه د مريم د عمه (ترور) لور ده

ما وویل ښه ډېر ښه

ډېر خوشحاله هم شوم بیرته لارم کورته شپي به مې ځان سره د نېها او خپل راتلونکي فکرونه
کول له نېها سره به په چکرونو روان وم د خوشحالي حد تمام وه دومره خوشحاله وم
سبا سهار د معمول په خیر پاڅیدم لمونځ اودس او بیا د کورس په طرف تگ
نن ورځ چې کله زه لارم د سرک سر ته گورم نېها او مریم هم رواني دي د کورس په
طرف

ما خپل قدمونه تیز کړل او له هغوي څخه مخکې شومه چې په دي وخت کې نېها غږ کړل
او هلکه دومره هم ځان مه ایله کوه

ما هیڅ ځان پوه نکړو او همداسې مې خپله لاره وینله
نن ورځ چې کله له کورس څخه ووتلم نو نېها دوي هم راووتلي دا ځلي مې د هغوي تر شا
ځان کړلو

گورم هغوي د اصلاح لیسې ته لارلې
زه دومره پوهیدم چې دي لیسه کې یوه ښوونکي خپلو زده کوونکو ته وړیا صنف جوړ
کړی ده او ورته درس ورکوي

هغوي هم همدې مکتب ته لارلې دا یوه خصوصي لیسه وه

ما نو اوس د نيا دوي کورس هم پيدا کړو ډېر خوشحاله شوم ځکه کوم څه پسي چې لتيدلم هغه ما اوس پيدا کړي وه

نور ما هم ځان سره تصميم ونيولو چې زه به هم د نيا دوي کورس کې ځان شاملومه زما له استاد نجيب الله سره ډېري کمي ورځې پاتي وي

چې يوه ورځ استاد وويل سبا مو ټول فيسونه راوړي او نوم ليکنه وکړي زموږ چې اخريني ورځې لا استاد نجيب سره وي يوه ورځ له کورس څخه لارم مکتب ته گورم مدير صاحب ټول متعلمين د لين سر ته پورته کړي دي او اعلان يي وکړو چې زموږ کلني ازمويني ته يوازی لس ورځې پاتي دي او سبا راشي چې مهال ویش درکړو

موږ ټولو وويل سمه ده مدير صاحب

له مکتب څخه لارم دوکان ته په دوکان کې مي پلار جان ته وويل پلار جان زما کورس له استاد نجيب سره خلاص شو زه غواړم دا ځل بل کورس کې درس ووايم

پلار مي وويل ولی بچيه دلته لکه چې بنه درس نه ورکوي؟

ما وويل نه پلار جان دا ډېر لري ده نشم کولی ورشم او غواړم د اصلاح خصوصي ليسه کې کورس ووايم

پلار مي وويل سمه ده پچيه چې څنگه ستا خوښه وي
نن شپه هم همداسي ټوله بيا په سوچونو کې تيره شوه ځان سره به مي ويل ايا نېها به هم له
ما سره يوه صنف کې راشي؟
ايا هغه به اوس هم هغه ځای کې وي؟ ايا هغه به ما سره خبري وکړي؟
ټوله شپه همدا فکرونه ول چې په همدې سوچونو کې سهار شو
لاړم لمونځ او اودس مي وکړل نور مي د کورس طرف ته ځان اماده کړو لاړم اصلاح ليسي
ته کورم هيڅوک هم نشته لږ څه نور هم وړاندي لاړم کورم له يو صنف څخه اواز راتللو
ځان مي هماغه ځای ته ورسولو کورم يوه استاد شاگردانو ته درس ورکولو
کله چې استاد وليدل نو ويل بي څه مشکل ده؟
ما اول سلام واچولو او بيا مي ورته وويل استاد جانه د کورس پوښتنه مي کوله
هغه مسکې شو ويل بي راځه سم ځای ته راغلی بي
زه هم لاړم کورم صنف کې په لومړي قطار کې نېها او مريم هم څنگ په څنگ ناستي وي
زه هم لاړم د صنف په اخر قطار کې کيناستم
استاد بيرته خپل درس ته ادامه ورکړه کله چې استاد پنځه دقي اضافي وخت راکړو نو

ماته يي وويل هلکه پاڅه ځان معرفي کړه
زه هم پاڅيدم ځان مې معرفي کړو
بيا بنوونکي پوښتنه وکړه کومه ليسه کې يي؟
ما وويل استاد جانده د روبنجان په عالي ليسه کې يم
هغه وويل افرين د کوم ټولگي متعلم يي؟
ما وويل استاد جانده د اتم ټولگي زده کوونکي يم
استاد وويل ماشاء الله افرين تل کوشش کوه او هو سبا ته ځانته کتاب هم واخله
ما وويل سمه ده استاد جانده خو کوم کتاب واخلم؟
هغه وويل Lets go 3 واخله
ما هم وويل سمه ده استاد جانده
هغه بيا وويل دلته لغمان کې خو نه پيدا کيږي زه يي نن غرمه دغو نورو زده کوونکو ته
راوړم که ستاسو خوښه وي تاسو ته به يي هم راوړم
ما وويل سمه ده استاد جانده راته يي راپو خو څو کيږي؟
هغه وويل دوه سوه افغاني يي کيږي

ما وويل استاد جانہ پيسي نن درکړم او که سبا ته ؟
هغه وويل زړه دي خپل چې نن يي راکوي او که سبا ته
ما هم جيب ته لاس کړو استاد ته مي پيسي ورکړي ورته مي وويل دغه دي استاد جانہ
هغه وويل سمه ده مننه کوم عمره
ما ويل هيله کوم استاد جانہ
استاد دا حل د گرامر په بخش کې درس وکولو واقعيت کې هم استاد ډېر ښه درس
ورکولو

بس وختونه تيريدل زه او زما په مغز کې نېها وه هر چيره به د نېها فکر راسره وه
چې په تشه لار به هم تللم فکرونو کې به ډوب وم فکر به مي کولو چې نېها زما لاس خپل
لاس کې کلک نيولى وي او موږ سره چکر وهو
شپه او ورځ د نېها يادونه ول اوس مي همدا فکرونه او چرتونه کار شوي وه
په تور پيکي دي خاوري واوړه گرانه
په تور پيکي دي شهيد کړل زما ارمانونه

ټپه

تل به مي درسونو کې هم کوشش کاوه ځکه ما به کور کې تل ويل چې زه به يو تکړه کس
کيږم راتلونکي کې

يوه ورځ ښوونکي وويل دوه دوه نفره خپلو کې سره محاوره وکړي چې بيا مو د تختي سر
ته پورته کومه

موږ هم سرونه په کتابونو ټيټ کړل او محاوره مو شروع کړه

ښوونکي اول زه او بيا له ما سره فواد پاڅولو ويل يي تاسو دوه يو بل سره محاوره وکړي

موږ هم يو بل سره محاوره وکړه اخره کې ښوونکي له ټولو سره محاوره وکړه

اخر هم زما نوبت ورسیده ښوونکي راڅخه پوښتنه وکړه ما هم ورته ښه سم ځوابونه
ورکړل

بيا د نيا نوبت شو له هغې يي چې پوښتنه وکړه هغې هم هغه څه وويل کوم چې ما جواب
کړي وه لکه : ښوونکي وويل کومه ميوه ده خوښه ده ؟

ما ويل د ام ميو نيا هم همدا جواب ورکړو

زما د خوښي رنگ تور وه نيا هم تور رنگ انتخاب کړو

زما د خوښي خواړه ورجي او غورمه (قورمه) وه د نيا هم

کوم جوابونه چې ما ورکړي ول هغه جوابونه نېها هم ورکړي ول
نبوونکي نېها ته وويل کينه
نېها هم کيناسته ما نېها ته کتل چې نا خاپي هغي هم زما په لوري راوکتل
لږه مسکي غونډي شوه
ما زر سر بڼکته واچولو ځان سره دومره خوشحال وم چې حد ورباندي تمام وه
له کورس څخه چې رخصت شوم لارم د دوکان په طرف ټوله ورځ د نېها سوچونه او
فکرونه ول چې څنگه يي ماته وځنډل؟ د هغي به هم خوښ وم؟
ايا هغه هم ما سره مينه لري؟
همدا فکرونه مي مغزو ته راتلل نن ورځ مکتب نه وه درس مي ويلو ځکه چې زموږ کلني
ازمويني ته ډېر کم وخت پاتي وه
د ماسنښن تر دوه بجو په دوکان کې کيناستم نور لارم کورته دي ته انتظار وم چې کله به
شپه سبا کيږي او نېها په کورس کې ووينم
شپي خپله بيستر کې شل رقمه فکرونه مي کول ويل به مي څنگه نېها به راسره خبري وکړي
زه به هغي ته سلام ورکړم

بیا می ویل هسي نه چې نور څوک خبر کړي
یا بنوونکي ته ووايي او هغه می بیا به کړي
بس همدا فکرونو کې شپه سبا شوه یو وخت د سهار د اذانونو غږ راتللو
ځان سره می وویل چې اوس به بیده شم هسي نه سبا څوک راباندې پوه شي
چې زه ولې ټوله شپه وینس یم زه هم ویده شولم یو وخت مور غږ وکړو عمره پچیه پاڅه
لمونځ وکړه چې بیا به کورس ته ځي
ما هم څه ونه ویل پاڅیدم لمونځ او اودس می وکړو بیرته راغلم خپله بستره کې ویده شوم
چې بیا می مور غږ وکړو پاڅه له شپږو هم تیري دي ناوخته دي کړه کورس ته نه ځي؟
زه هم په منډه پاڅیدم ځان می برابر کړو لارم د کورس خواته
چې کله صنف ته ننوتل کورم ټول زده کوونکي شته خو نیا نشته
ځان سره می ویل شاید ناوخته راشي شاید ورباندې ناوخته شوي وي لکه څنگه چې پر
ما ناوخته شوه
نیم ساعت می په انتظار کې تیر کړلو خو هغه رانغله داسې وم لکه چا می چې په ستوني
باندې پښه ایښي وي

خو خیر صنف ډېر په سختي سره خلاص شو زړه مي وه کورته لار شم خو نکیده ځکه
ویل مي که دوکان ته لار نشم پلار راته په غوسه کيږي ځکه خو دوکان ته لارم
تر مازدیگر پوري په دوکان کې ناست وم مازدیگر وختي لارم د کور په طرف کور کې مي
لږ څه د مکتب کتابونه هم مطالعه کړل خو د یو چا یاد هیڅ د کتاب لوستلو ته نه
پریښودمه

چې ما به کتاب لوستل شروع کړل نو د یو چا یاد به بل طرف ته یوړلم
په همدې فکرونو او درسونو کې وم چې کوچني خور مي راغله ویل يي لالا هغه جيلي دي
غواړي ؟؟؟!!

زه هم پاڅیدم د دروازي خواته لارم هیڅ مي باور نه کیدلو لکه هر څه چې خوب وي
دروازه کې نیا او مریم ولاري وي دا هم سخت خوند کوي چې مینه دي د دروازي شاته
ستا انتظار کوي

سلام کلام مو سره وکړو نیا ته مي وویل ستاسو له ما سره کار وه؟
هغې وویل هو تاسو سره

ما وویل ښه سمه ده امر کوه څه خدمت کولی شم؟
هغې وویل که هغه ستا د نوټ کتاچه راته راکړی

ومي ويل کتاپچه خو څه کوي که مي ځان هم غواړي درکومه يي يوسه يي
نېها: څه دي وويل؟

زه : هيڅ هم نه سمه ده کتاپچه به درته راوړم

لاړم څه په منډه مي کتاپچه راړو څومره خوشحاله يم چې حد پري تمام ده
په زړه کې مي ويل راځه کتاپچه کې ورته د زړه خبره وليکه خو بيا مي مناسبه ونه گڼله
ځکه دا يي اولين ځل وه چې زما دروازي ته ميلمه راغلي وه

خير کتاپچه مي ورکړه نېها لږ څه مسکي شوه او نوره لاړه

دومره خوشحاله وم چې حد تمام وه فکر مي کولو لکه ستوري په اسمان کې يم او هر څه
وينم ټوله نړي وينم هغه د خلکو خبره بيخي په ځمکه نه وم

ټوله شپه مي بيا هم هيڅ خوب ونکړو نېها د هغي مسکا او دا ناز او ادا اخ نو سپړی
وژني

سبا سهار مي بيا ځان د کورس لپاره تيار کړلو بني پاكي جامي مي واچولي ځان مي بڼه سم
تيار کړلو نور لاړم د کورس په طرف چې کله د نېها دوي دروازي ته ورسيدم نو زړه کې
مي ويل کاشکي نېها هم راووځي

خو داسي ونه شول نيا نن ورځ مخکې تللي وه چې کله کورس ته لارم صنف کې دري
کسان ول يوه نيا مريم او يو بل کوچني هلک

ما هم سلام واچولو لارم خپل ځای کې کيناستلم

چې لږ زند وروسته نيا زما خواته راغله

له زړه مي يو الله خبر وه زړه مي داسي ټوپونه وهل چې مکوه پوښتنه

هغې راته کتاچه راکړه ويل بي ماشاء الله ډېر بنايته خط مو ده

ما هم په گوډه ماته ژبه مننه وکړه ځان سره مسک هم شوم

نیا بيا هم مسکي شوه او لاره

زما له نيا سره ورځ تر بلي مينه زياتيده ورځ تر بلي به هغه راته گرانیده ورځ تر بلي مي په

هغې مينه ډېريده هيڅ د جدا کېدو کوشش هم نکېده

کله چې زموږ کلني ازمويني ته يوه ورځ پاتي شوه نو استاد وويل چې تر هغو پوري

ازمويني نه وي خلاصي شوي تر هغو پوري کورس رخصت ده

بيخي ډېر خفه شوم ځان سره مي ويل اخر دا امتحانونه به کله خلاصيرې

شپاړلس امتحانونه مو ول داسي سخت تير شول چې مکوه پوښتنه په دغو شپاړلس ورځو

کې ورځ تر بلي ډنگريدم ورځ تر بلي مي رنگ توریده

کور کې به ټولو راته ویل دا تا باندي څه وشول چې دومره دي رنگ تور شوی ده
او ورځ تر بلي ډنگړیږي؟
ما به ویل بس څه وکړم نو درسونه سخت دي او امتحانونه هم دي ځکه خو داسي کیږي
وروسته له شپاړلس ورځو چې کورس ته لارم نو نیا مې صنف کې ولیدله اخ دومره
بنايسته بنکاریده لکه د څوارلسم سپوږمي
نیا راته داسي په ځیر ځیر کتل چې مکوه پوښتنه
ما هم بڼه ډېر ورته وکتل ځکه ما هم د دغو اته لس یا نولس ورځو قصور په یوه دقیقه کې
ووېستلو
په همدې وخت کې نیا راغله زما خواته ویل یې ستړی مشي
ما وویل مننه تاسو هم ستړي مشي
هغې وویل مننه بیا یې وویل کولی شم ستاسو د نوټ کتابچه واخلم ځینې نوټونه رانه پاتي
دي هغه پوره کومه
ما هم ورته کتابچه ورکړه ورته مې وویل هو دغه ده واخلي
کتابچه یې واخیسته لاره خپل ځای کې کیناسته

لږ وروسته استاد هم راغلو سلام يي واچولو بيا يي وويل څنگه وه رخصتي بڼه تيره شوه؟

ټولو وويل هو بڼه وه خو ما په زړه کې ويل څه مرگ ته بڼه وه داسي شي خو يي رانه

جوړ کړو

بيا استاد وويل عمره څنگه داسي ډنگر شوي يي لکه چې کور کې درته ډوډۍ نه درکوي

ټولو وخنډل

ما وويل نه استاد جانې ډوډۍ خو راکوي بس لږ څه مريض وم

استاد وويل څنگه مريصي دي وه او اوس څنگه يي ؟

ما وويل استاده زړه مي درد کولو اوس له پخوا يو څلور پنځه في صده بڼه يم

ټولو راته په ځير ځير وکتل

استاد وويل بڼه الله ج دي درته عاجله شفا درکړي دا خو ډېر سخته ناروغي ده

ما وويل مننه استاد جانې زه بيرته خپل ځای کې کيناستم

استاد بيا وويل دا نور هلکان چيرته دي؟

ټولو وويل شايد نن رانشي استاد هم درس شروع کړو

نن راته نېها ډېر کتل زړه کې دومره خوشحاله وم چې حد تمام وه

کله چې صنف خلاص شو نو استاد وويل اول به انجونى ووځي بيا هلکان
مور هم وويل سمه ده
انجونى ووتلي وروسته مور هلکان ووتلو گورم نيا هم په لاره کې ولاړه وه
چې کله زه د هغې له خوا تيريدم نو غبر يې وکړو عمره
اخ څومره په خوند يې زما نوم واخيست اوففف نو څه خوند يې کاوه د هغې له اواز سره په
خپل نوم هم مټين شوم
ما وويل څه دي؟
هغې مننه وکړه بيا يې وويل هن دا کتاچه دي واخه
ما هم کتاچه واخيسته او لارم د دوکان په طرف تر ماښامه په دوکان کې ناست وم ماښام
مو دوکان بند کړو نور لارم د خپل کور په طرف
کور هم کله کله راته سور اور کيده ځکه چې ځيني وخت به مې کور کې زړه توريده
شپې او ورځې همداسې تيريدي چې يوه ورځ بلال دوکان ته راغلو ويل يې عمره سبا ته
راشه مکتب ته چې نتايج اعلان کيږي
ما هم وويل سمه ده درځم

شپي به مې ځان سره فکرونه کول چې څنگه زه به کوم نمبر کې راغلی يم
ځکه ټولو ازموینو کې راسره د نېها فکرونه ول درس مرس نه وه
ټوله شپه د نتایجو په اول او اخر نمبر کیدو کې تیره شوه بالاخره سبا لارم د مکبت په
طرف چې کله نتایج اعلان کېدل نو استاد وویل دا ځل به د صنف اول نمبر د چا وي؟
ټولو وویل عمر !!!!
استاد وویل غلط ځواب ده خو لنډه دا چې استاد وویل د صنف اول نمره مو حبیب ده
او دوهم نمره مو عمر ده
حبیب وویل او هلکه څنگه داسې شاته پاتې یې ؟
ما وویل بس لږ مشکل وه ځکه خو وروسته به کوشش کومه
هغه وویل سمه ده زما درسونه هم داسې په چټکي روان ول چې مکوه پوښتنه
زه به وروسته له دې هره ورځ کورس ته تللم چې په کومه ورځ به مې نېها ونه لیدله په هغه
ورځ به داسې وم لکه چا چې بندي کړی يم
نېها به هم هره ورځ تر ډېرو راکتل چې کله به ما ورته فکر شو نو هغې به مخ بل طرف ته
اړولو
ژوند ټول همداسې په غم لږلې روان وه یوه ورځ ما په خوشحالي تیره نکره

د شنبې ورځ وه چې کورس ته لارم نو کورم چې په ټول صنف کې دري تنه ناست دي
او دري واړه انجونې نیا مريم او یوه بله جيلي

نن هم راته نیا ډېر کتل یوه ورځ استاد وویل کتاب مو کم پاتي ده ډېر کوشش وکړي چې
امتحان کې نبي نمبري ويسي او شاید کورس هم بسته کړو ځکه پخوا به شل، پنځه
ویشنت کسان راتلل اوس نهه یا لس راځي د کورس هم خوند نشته

موږ هم وویل سمه ده استاد جانه

له کورس څخه لارم د دوکان په طرف دا چې کلني ازموینه مو تیره شوي وه او مکتب
رخصت وه نو په دوکان کې تر ناوخته کیناستم او بیا لارم کورته د انگلیسي ژبي لغاتونه مي
بڼه سم یاد کړل

تر ماښامه پوري مي درس شروع کړو چې ماښام مي مور راغله ویل يي عمره راځه چې
ډوډۍ خورو

ما هم کتابونه په بکسه کې کینودل لارم ډوډۍ مي وخوړه نور لارم د خوب ځای ته
خوب کله کېده بس زه او د نیا فکر ځان سره به مي ویل ایا پلار به يي هغه راکړي؟
څنگه به خپل مور او پلار خبرومه؟

ټوله شپه همدا فکرونه او چرتونه ول هره شپه به لکه کال تیریده

خو ورځې وروسته استاد وويل سبا ورځ ځانونه برابر کړي چې امتحان اخلم
مور هم وويل سمه ده

چې کله له کورسۀ لارم نو ښه ډېر درس مي وويلو شپي مي کور کې هم تر ناوخته درس
وويلو يو وخت مې مور وويل ويده شه ناوخته ده سبا به کورس ته ځي
ورته مي وويل سمه ده ويده کيدل چيرته ويل هره شپه به د يو چا ياد خوب ته نه پريښودلم
د يو چا سترگو د يو چا قدمونو د يو چا مسکا ناز ادا هيڅ خوب ته نه پريښودلم
خو خير څه په مشکل سره ويده شوم
سبا سهار لارم کورس ته امتحان مو ښه وه دومره سخت نه وه ځکه ما ټوله شپه زحمت هم
ويستلى وه

اخر امتحان هم شروع شو ورځه مي ښه په دقت سره حل کړه
اولينه ورځۀ نېها ورکړي وه دوهمه ما ورکړه
نیا راته ډېر کتله ما هم ورته ښه ډېر وکتل دومره مو يو بل ته وکتل چې بيخي يو په بل
کې سره ورک شوو
نېها راته داسي ښکارېده لکه کوم څه چې وايي

استاد وویل سبا خو جمعه ده بل سبا مو په نتایجو پسي راشي
مور وویل سمه ده زه لارم خو په ټوله لار نیا راته ډېر کتل داسي معلومیده چې کوم څه
وايي

خو فکر کومه چې خپلي پښتو اجازه نه ورکوله چې څه ووايي
زه هم لارم نور د دوکان خواته په ټوله لاره کې مي نیا سترگو سترگو ته کېده
ځان سره مي ویل چې اخر به نیا څه غوښتل چې ماته يي ووايي ؟
اخر ما هم ځان سره تصمیم ونيوه چې زه به نیا ته د شنبې ورځ د خپل زړه خبره کومه
جمعه ورځ داسي تیره شوه لکه کالونه داسي غټه جمعه ما په خپل عمر کې هم نه وه لیدلي
اخر هم د شنبې سهار شو ځان مي ښه سم جوړ کړو وپښته مي هغه د خلکو خبره شپږ
نوي جوړ کړل

نوي جامي مي واچولي ځان مي داسي جوړ کړلو لکه زوم
چې کله د نیا دوي کور خواته ورسیدم نو گورم چې د نیا دوي دروازي ته غټ قلف
پروت ده ځان سره مي شل رقمه فکرونه کول چې دا به ولي قلف وي
زړه ته به مي په دي خبرو تسلي ورکوله شاید چیرته په چکر تللي وي یا هم شاید د کوم
خپلوانو يي واده وي هغو ته به ورغلي وي

په څه سوچونو کې مې ځان کورس ته ورسولو
گورم صنف کې يو څو تنه انجونې او يو څو هلکان د مريم په شملو ول
دا صنف بيخي راته زندان بنکاره شو ځان سره مې ويل نېها ولي نده راغلي
چې په همدې کې استاد هم را دننه شو د امتحان ورقي هم ورسره وي
له سلام کلا وروسته استاد له مريم نه پوښتنه وکړه نېها چېرته ده؟
هغې استاد ته وويل هغه نوره نه راځي هغوي پاکستان ته کډه شول !!!!!
چې د مريم له خولي مې دا خبره واوریده نور په ځان پوه نشوم يو وخت مې سترگې لوڅي
کړلي گورم په روغتون کې پروت وم
ځان راته داسې معلومیده لکه چې بڼه غټ شي مې ورک کړي وي ورک کړي خو مې وه
خو د خفگان هم اخيرن حد وه سم د ليونيانو غونډې شوي وم درې ورځې مې په شفاخانه
کې تيري کړي
په څلورمه ورځ مې غوښتل چې کورس ته لاړ شم خو په کور کې راته هيچا هم اجازه
رانکړه ويل بي مه ځه ناروغ يي
اخي لس ورځې کور کې تيري کړي نور مې صبر ونشو په يولسمه ورځ مې ځان تيار
کړو د کورس په طرف تللم چې مور مې وويل عمره زويه چېرته ځې؟

ما وويل مور جانى زه ځم د كورس خواته

هنې وويل مه ځه لا سم نه يې جوړ شوي بيا بله ورځ لاړ شي

خو ما وويل نه مور بڼه يم او تللى شم بس حركت مې وكړو لاړم د كورس په طرف خو
چې كله د نېها دوي د دروازي خواته ورسيدم نو گورم دروازه هماغسې بنده وه زړه كې
مې يو رقم درد پيدا شو

زړه مې دومره ډك شو چې حد پرې تمام وه ځان سره مې بڼه ډېر وژړل نور چې بڼه مې
زړه تش شو لاړم د كورس په طرف

چې كله كورس ته ورسيدم نو ټولو صنفيانو مې راته كتل فواد له خپل ځايه را جيگ شو
له لاسه يې ونيولم خپل ځاى كې يې كينولم

چې لږ وروسته استاد راغلو له سلام كلام وروسته يې وويل هلكه عمره ته دلته څه كوي
كور كې به ناست وي هسي نه اوس بيا مغزي حمله درباندي راشي

يو څه وخت وروسته به راتللي

ما وويل نه استاده اوس خو شكر بڼه يم

استاد وويل الله ج دي تل بڼه لره

ما هم مننه وكړه

استاد خپل درس شروع کړو خو زما ټول فکر د نېها خواته وه د هغې غټې سترگې د هغې
خندا د هغې کتل زما په طرف اوففففف نو سړى وژني

هيڅ مي درس ته پام نه وه چې يو وخت استاد وويل دغه تعريفونه ستاسو کورنۍ دنده ده
سبا به يي ياد کوي

موږ وويل سمه ده نور کورس رخصت شو خو چې کله د کورس له دروازي ووتلم نو مريم
راته غږ کړو ويل يي عمره وروره وديرېره يو څه درته وايم

زه هم ودرېدم

مريم چې زما خواته راغله يو قاغد يي راکړو ويل يي هن دا واخله

ما وويل دا څه دي ؟

هغې وويل چې کله کور ته لاړي نو ويي گوره او هو ريښتيا تا هغه کتابچه ليدلي ده چې
کومه يوه نېها له ازموينو وروسته تاته اخيستي وه ؟

ما وويل نه څنگه ؟

هغې وويل چې کورته لاړي هغه کتابچه هم وگوره او دا قاغد هم

نور مي طاقت ونشو د کور په طرف مي منډه کړه چې

کله کور ته ورسيدم غوښتل مې په منډه خپلې کوتي ته ځان ورسومه چې مور مې رامنډه کړه ويل يې زويه خیرت ده څنگه دي رنگ داسې ژير اوختي ده؟

ما وويل هيڅ خبره نشته مور جاني زه روغ جوړ يم

خپلې کوتي ته ننوتلم د کتابونو الماري مې خلاصه کړه هماغه کناچه مې پيدا کړه کوم چې نېها راکړې وه خلاصه مې کړه له سرو ورقو وروسته په يوه سپينه ورقه کې په ښايسته خط ليکل شوي وه :

سلام عمره په دي هيله چې د رخصتي ورځې به دي پخیر سره تيري کړي وي

دا په تا څه شوي دي ؟ ولي داسې خراب شوي يې ؟

ښه پوهيږم چې دا ټول زما له لاسه زه پوهيږم چې ته څومره له ما سره مينه لري

ستا له دي بار بار کتلو څخه ښکارېږي چې ته هم په ما مټين يې خو قسم که خو ما هم د رخصتي ورځ په خوشحالي کې تيري کړي وي

په اخره کې يې داسې ليکي وه زه تا سره ډېره مينه لرم عمره

کله چې دا ليک مې ولوستلو او چې خپل کيروان ته مې فکر شو دومره مې ژړلي وه چې په سترگو کې مې اوښکې وچې شوي وي کيروان مې دومره لوند وه چې تا به ويل يو سطل اوبه دي ورباندي شينډلي دي

ژر مې هغه ليک له جيبه راوويست کوم چې مريم راکړى وه
په هغه ليک کې يې ليکلي ول سلام عمره په دې هيله چې ښه به يې
پوهيږم چې تا هغه ليک نده لوستلى که دې لوستلى وه ځواب به دې ضرور راکړى وه
زه هم ښه غواړم ځکه ورور مې يې خبره راغلو د جمعې په ورځ او موږ يې د پاکستان په
طرف بوتللو پلار هم راته څه نه وه ويلي گني تاته به مې خبر درکړى وه
بيا هم ښه غواړم

پام کوه چې هيره مې نکړي

ستا خوږه مينه نېها

له دې ورځې وروسته ما بيا د خوشحالي ورځ ونه ليدله

او تل مې دا ليونى زړه نېها رانه غواړي

پاي

افغانستان شين لغمان

05/05/2024

د ليکوال لنډه پېژندنه :

سرحد الله نوري چې د لغمان ولايت د مرکز محترلام اوسيدونکی ده
چې اوس مهال هم د لغمان ولايت په خپل کلی کې په ۱۱م ټولگي کې زده کړي کوي
د دغه کتاب ليکوال نه غواړی چې خپل ځان په پوره توگه معرفي کړي
مينه او مننه سرحد الله نوري او تيم امرخيل

که تاسو هم غواړي چې کتابونه مو پي ډي ايف شي نو ما سره اړيکه ونيسي

+15852980839